

Szent Pál nyomában

Azzal a vágygal indultunk a görögországi helyszíneken Szent Pál nyomába, hogy élményeinkkel hitelesebb képet rajzoljunk magunknak róla, szándékairól, szolgálatáról és ezen keresztül erősítsük hitünket, kerüljünk közelebb Istenhez, ami Szent Pál Krisztus által vezérelt életművének szándéka volt.

Azt minden keresztény tudja, hogy Szent Pál még Saul néven üldözte a keresztényeket és sokat juttatott közülük börtönbe. Ebbéli buzgósága azzal magyarázható, hogy Jézus Krisztus híveit a farizeusok eretnekeknek tekintették, Saul pedig farizeus családból származott. (A farizeusok az ókori, szigorú vallási elveket valló zsidók voltak, akik a szent írásokat tanulmányozták, értelmezték. Nagy tudásukat túlértékelve elsősorban, néha kizárólag a zsidó előírások szigorú megtartásában látták az Istenhez kapcsolódó élet vallásos tartalmát.)

Krisztus halálát és feltámadását követő egy éven belül történt a damaszkuszi úton való 'pálfordulása', megtérése is.

Szent Pál vált a krisztuskövetők hitének legnagyobb terjesztőjévé. Lankadatlanul járta a Földközi tenger vidékét, térített, keresztelt, csodás gyógyításokat hajtott végre Krisztus erejével.

A majdnem teljes zarándokcsapat

Második nagy térítőútja főbb állomásait jártuk be a zarándokúton.

Első állomásunk Philippin volt, ahol Szent Pál megalapította az első európai keresztény állandó templomot. Szent Pált börtönbe zárták Philippiben, ugyanis volt ott egy démon megszállta szolgálóleány, aki jóvendőmondásaival sok hasznot hozott urainak. Szent Pál kiűzte belőle a tisztátalan lelket Jézus Krisztus neve által. Mivel ezzel a leány pénzkeresésének is véget vetett, a lány urai Pált és társát, Silást bírák elé vitték, akik megvesszőztették, majd börtönbe vetették őket.

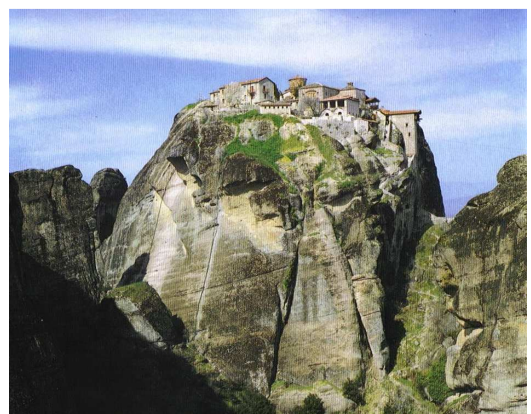
Amint Pál és Silás éjfél tájban imádkozott, földrengés rázta meg a börtönt, minden ajtaja kinyílt, és mindenkinek megoldódtak a bilincsei. Pál és Silás a megjelenő rémült börtönőrnek és háznépének is hirdették az Úr igéjét, akik mindnyájan megtértek és megkeresztelkedtek még azon az éjszakán.

Bejárva Philippiben a rommezőt – a maradványok görög és római történetén túl – a börtön valószínűsíthető helyén megható érzés kerítette hatalmába a zarándokcsapatot.

A Meteorák vidéke ugyan semmilyen közvetlen Szent Pál emléket nem hordoz, hiszen a kőtömbök tetejére épített ortodox keresztény kolostorok 'csak' 600-700 évesek, de maga a táj a kolostorokkal önmagában bizonyítja az ember örök vágyát, közelebb lenni a fenti világhoz, Istenhez.

A kolostorokat elvonultságban élő szerzetesek lakják. Korábban csak kötéllel lehetett feljutni, vagy élelmet, bármit feljuttatni, mára már lépcsőket vájtak a meredek sziklák oldalába, így látogathatók. A hét napjain más és más kolostor fogadja a látogatókat.

A Metamorfozisz nevűt (átlényegülés, átváltozás) látogathattuk meg, a legnagyobbat. Végigjártuk a kolostor területét, képet kaphattunk a valaha volt életről, kevésbé a jelenleg is ott élők életviteléről. A templom teljes belső felületének gazdag festése, a képek szigorú formai szabályai számunkra furcsán hatottak, de érezhettük ezekből is a szerzetesek erős, teljesen Isten felé forduló hitét.

Egy kolostor a hat, még működő meteorák közül

A görög idők romjainak megtekintése Delphiben, de máshol is – az ismeretszerzésen, az álmélgodáson túl – abban segítette a zarándoklat résztvevőinek, hogy az akkori életkörülmények, az akkori környezet megismerésével felidézhesük: Szent Pál is ilyen környezetben járt ezen a vidéken, ilyen életkörülmények közti embereknek igyekezett átadni a krisztusi hitet.

A korinthosi béma maradványa, ahonnan Szent Pál szólt a korintosziakhoz

Korinthosba a magyar tervek alapján készült csatornán keresztül értünk. Szent Pál Athénből jött Korinthosba, a Római Birodalom egyik legnagyobb városába, ahol zsidók és görögök sokasága tért meg, köztük a zsinagóga feje és egész háznépe. Egy éjszakai látomásban Jézus Krisztus Pált további korinthosbéli prédikálásra bátorította, ezért egy évig élt a városban.

Szent Pál a korinthusiakhoz írt leveleit mostantól más érzéssel hallgatjuk. A romvárosban megtekintettük a piacteret (agóra), a híres teraszt (béma), ahonnan Pál apostol szónokolt.

Athén, Szent Pál idejében bálványozással és pogány filozófusokkal volt tele. Ott naponta vitatkozott Szent Pál a zsinagógában és a piacon, az Areopáguson is tanított, de csak kevés görög hitt neki, a többi gúnyolódott.

A zsidók Szent Pálra támadtak és megpróbálták bevádolni a római helytartó, Gallió előtt, de Gallió nem hallgatott rájuk.

Athénben egy egész napot töltöttünk el. Felmentünk a márványtetejű Akropoliszra, bejártuk az Agorát (a valaha volt piac), mindezt 42 fok melegben.

Felmásztunk a Mars-hegyre (Areopagus), ami valójában egy hatalmas szikla, ahol Szent Pál elmondta prédikációját.

Az Aeropagus - szikla

Thessalonikiben félnapos városnézésre futotta. Izgalmas város, ahol Szent Pál szintén élt és prédikált. A város látnivalói: Galerius diadalíve, Fellegvár, Agiosz Dimitriosz-bazilika, Fehér-torony.

Általános tudásunk a világról gyengül minden generációval. A mostanihoz hasonló zárandoklatok nemcsak ismereteinket bővítik, vagy a könyvből tanultakat kézzelfogható élményekkel teszik szemléletessé, de Istenhez közeledni vágyóknak tud érzelmi és hitbeli gazdagodással szolgálni. Utunk segített Szent Pálhoz közelebb jutni, részben megérteni, pedig őt és tetteit sem lehet másképp megismerni, mint az elfogadás alázatával.

Érdemes felidézni a híres 'szeretet himnuszt', amely az élet és egyben a hit alapjáról beszél, és amelyet ugyancsak érdemes akárhányszor ismételni:

Szentmise Philippi árnyas fái alatt, mókusok és madarak társaságában

'Testvéreim! Törekedjete a legértékesebb kegyelmi ajándékokra! Most ezért egy mindennél magasabb utat mutatok nektek. Beszéljek bár különféle nyelveken, szóljak akár az angyalok nyelvén: ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc és pengő cimbalom vagyok. Tudjam bár csodálatosan hirdetni az Isten igéjét, ismerjek bár minden titkot és minden tudományt, legyen bár olyan erős hitem, hogy megmozgassa a hegyeket: ha szeretet nincs bennem, semmi vagyok. Osszam szét bár egész vagyonomat, sőt vessem oda testemet is úgy, hogy elégjek: ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem. A szeretet türelmes, a szeretet jóságos. A szeretet nem féltékeny. Nem kérkedik, nem gőgösködik. Nem kihívó, nem keresi a maga igazát. Haragra nem gerjed, a sértést nem tartja számon. Nem örül a gonoszságnak, hanem örül az igazság győzelmének. Mindent eltűr, mindent remél, mindent elvisel. A szeretet nem szűnik meg sohasem.'

Nevelős Géza